

Wstęp

Liczba „siedem” w różnych kulturach, tradycjach i religiach od starożytności odgrywała rolę szczególną. Łączono z nią pojęcie pełni, doskonałości. W *Starym Testamencie* uchodziła za liczbę świętą. Taką też liczbą porządkową była opatrzona – zorganizowana 13 i 14 listopada 2003 roku – kolejna międzynarodowa, naukowa konferencja zabrzańska. Siódmy już raz zostały podjęte istotne zagadnienia i problemy związane z dziejami Europy Środkowej, a więc także Górnego Śląska i Zabrza – regionu, w którym żyjemy. Europa Środkowa to ta część starego kontynentu, do niedawna niezbyt doceniana, której dzisiaj przypisuje się coraz większe znaczenie. Nasze konferencje mają na celu przybliżenie historii tego regionu, naszego regionu.

Po korzeniach kulturowych (znaczonych wpływami rzymskimi), edukacyjnych i gospodarczych zajmowano się tym razem jakże aktualnymi zagadnieniami działalności charytatywnej – rozpatrywanej pod różnymi postaciami i w różnych wydaniach, wypływającej także z pobudek i potrzeb duchowych. Z duchem zaś symbolika grecka wiązała szczególnie liczbę „siedem”. Przypomniane zostały i te dawne, i te nowsze sposoby oraz metody docierania do potrzebujących, służenia innym. Być może wskazane historyczne przykłady staną się inspiracją dla współczesnych, dzięki czemu historia ujawni swoje pragmatyczne oblicze.

Międzynarodowe konferencje zabrzańskie mają już swoją tradycję i znaczący dorobek w postaci sześciu tomów materiałów pokonferencyjnych sygnowanych nazwą miasta – organizatora tych spotkań. Książki z zabrzańskich konferencji są gromadzone przez biblioteki naukowe w Polsce i poza nią, aby służyć badaczom i studiującym nowym pokoleniom historyków. Rozślawiają one Zabrze, inicjatora i mecenasa naukowych spotkań poświęconych przeszłości regionu. Niesłabnące zainteresowanie, jakie towarzyszy zabrzańskim konferencjom, świadczy o ich dobrym odbiorze i potrzebie organizowania podobnych inicjatyw. Wpisały się one w kalendarz wysoko ocenianych spotkań naukowych, na których zawsze toczyła się żywa i twórcza dyskusja – rzecz niezwykle cenna w świecie nauki. O randze naszych spotkań świadczy obecność znanych badaczy z Polski i z zagranicy.

Za siedem naukowych spotkań i siedem tomów materiałów pokonferencyjnych w imieniu Rady Naukowej i wszystkich uczestników chciałem serdecznie podziękować władzom miasta, z Prezydentem, Panem Jerzym

Gołubowiczem, i poprzednim Prezydentem, Panem Romanem Urbańczykiem, na czele, a także Naczelnikowi Wydziału Kultury i Sportu, Panu Andrzejowi Wilkowi, i inicjatorowi zabrzańskich spotkań, Panu Jerzemu Chmielewskiemu, oraz wszystkim, którzy się do ich organizacji przyczynili.

Dziękuję za stworzenie miłej i przyjaznej nauce atmosfery, powszechnie dostrzeganej i docenianej przez wszystkich. Słowa podziękowania kieruję także do Pani Dyrektor Krystyny Barszczewskiej, goszczącej nas w Muzeum Górnictwa Węglowego od samego początku.

Oddając do rąk Czytelników plon siódmej międzynarodowej konferencji zabrzańskiej – zbiór wygłoszonych wówczas wystąpień i krótkie podsumowanie spotkania – mamy nadzieję, że podobnie jak poprzednie tomy, również i ten będzie służyć nauce i rozśławiać imię miasta Zabrze, jego władz, organizatorów i sponsorów dotychczasowych, tak bardzo potrzebnych naszemu regionowi, międzynarodowych konferencji naukowych, które pobudzają i umacniają świadomość historyczną mieszkańców regionu.

Antoni Barciak